

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év szeptember hó 21. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 7.B.501/2008/70. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Az I. rendű vádlott a rendelkező rész rablás büntette és rablás büntettének kísérleteként értékelt cselekményét 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett rablás büntettének minősíti (Btk. 321. § (1) és (4) bekezdés c.), a tényállás 1. és 2/a. pontjai).

Az I. rendű vádlottal szemben az elsőfokú ítéletben halmazati büntetésül kiszabott fő- és mellékbüntetést, mint különös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

A II. rendű vádlott főbüntetés tartamát 5 (öt) év fegyházbüntetésre enyhíti.

A II. rendű vádlottal szemben a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2.Bk.IV.1005/2006/2. számú összbüntetési ügyében alkalmazott feltételes szabadságot szünteti meg.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság IV. Kerületi Rendőrkapitányságon T.149/2007. szám alatt kezelt bűnjeljegyzék 2. tételszám alatt nyilvántartott DNS mintát a IV. Kerületi Rendőrkapitányságon kezelni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű és a II. rendű vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az I. rendű és a II. rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott fegyházbüntetésekbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 13.600,- (tizenháromezer-hatszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére a II. rendű vádlottat kötelezi.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s.

A Fővárosi Bíróság a 2009. év szeptember hó 1. kelt 7.B.501/2008/70. számú ítéletével az *I. r. vádlottat* rablás büntette (Btk. 321. §. (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ és d./ pontja, (4) bekezdés c./ pontja), rablás büntettének kísérlete (Btk. 321. § (1) bekezdés (3) bekezdés d./ pontja), rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés), társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a./ pontja) miatt - mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül - **8 év és 6 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra;**

A *II. r. vádlottat* társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a./ pontja) miatt - mint különös visszaesőt - **6 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.**

Egyben a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 2.B.IV.663/2004/22. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

Megállapította, hogy a *II. r. vádlott* feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az *I. r. vádlott* által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Ellenben az *I. r. vádlottat* az ellene 5 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk. 277. § (1) bekezdése) miatt emelt vád alól felmentette (2/b. tényállási pont).

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosbításért jelentett be fellebbezést, a felmentő rendelkezést tudomásul vette.

Az *I. r. vádlott* és védője a 3. tényállási pontban a vádlott bűnösségének megállapítása miatt felmentésért, egyebekben a büntetés enyhítése érdekében, a *II. r. vádlott* és védője felmentésért, illetve enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.421/2008/9. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, indítványozta az ítéleti tényállás személyi részének a vádlottak előéleti adataival történő kiegészítését. Az *I. r. vádlott* terhére a tényállás 1. és 2/a. pontjaiban megállapított cselekménye jogi minősítésének megváltoztatását, 1 rb. folytatólagosan közfeladatot ellátó személy ellen részben fegyveresen elkövetett rablás büntettekénti minősítésre (Btk. 321. § (1) és (3) bekezdés a./ és d./ pontja, figyelemmel a (4) bekezdés d./ pontjára); állapítsa meg, hogy az *I. r. vádlott* nem többszörös, hanem különös visszaeső; mindkét vádlottal szemben a főbüntetés tartamát súlyosítsa egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az *I. r. vádlott* védője perbeszédében a fellebbezését módosított tartalommal az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, illetve enyhítés érdekében tartotta fenn. A

védő a tényállás 3. pontjában az I. r. vádlott terhére megállapított cselekményt azért tartotta megalapozatlannak, mert az 1-es tanúvallomását aggályosnak és életszerűtlennek jelölte meg. Kifogásolja, hogy a tanú az I. r. vádlottat miért csak hónapokkal később ismerte fel a rendőrség folyosóján, amikor is bilincsben volt. Kiemelte, hogy a sértett vallomása alapján nem volt beazonosítható, hogy a rablás során melyik támadó hangját hallotta, csak maszkos támadóként jellemezte. Hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott kollegája, a 2-es is igazolta, hogy a vádlott a rablás előtt és utána is rendszeres vásárlója volt a boltnak. Éppen ezért a sértettnek már korábban a bűncselekmény elkövetése után is lehetősége lett volna az I. r. vádlottat azonosítani, amely nyomban a gyanúsított felelősségrevonásához vezethetett volna.

A kifejtettekre alapítottnak nem látta bizonyítottnak ítéleti bizonyossággal az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását a 2007. év február hó 2. napján 23 óra 45 perckor a Budapest IV. kerületi 8-as sértett sérelmére elkövetett rablás büntetében. A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban kifogásolta, hogy az eljárás során kirendelt igazságügyi orvos szakértő nem válaszolt a védelem által feltett kérdésre, hogy az I. r. vádlott a bűncselekmények elkövetésének idején kábítószer- és gyógyszerfüggő volt, és a függőség befolyásolta-e a cselekmény elkövetésében.

A II. r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a II. r. vádlott felmentés érdekében bejelentett perorvoslatát, amelyet azzal indokolt, hogy kizárólag a tanú vallomására alapította az elsőfokú bíróság a tényállást a II. r. vádlott tagadásával szemben, annak ellenére, hogy a cselekményt követően a nyomozó hatóság az eljárást megszüntette, mivel az elkövető kilétét nem tudta megállapítani. Ezt követően hónapok múlva a tanú fényképek alapján felismerte a II. r. vádlottat. A II. r. vádlott igen magas személy, így nem illik rá a tanúnak az eljárás korábbi szakaszában adott személyleírása. Másodlagosan a büntetés mértékének enyhítését kérte hangsúlyozva, hogy az elsőfokú ítélet, büntetést kiszabó rendelkezésének a belső aránya megkérdőjelezhető.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbíráta. Felülbírálata során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az ügyben körültekintően és lelkiismeretesen, az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Valamennyi a vádlottak büntetőjogi felelősségrevonásának alapját képező bizonyítékot beszerezett, körültekintően megvizsgált, és a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről részletesen, színvonalasan számot adott. A vádlottak személyi körülményeit is megalapozottan rögzítette, az I. r. vádlottal kapcsolatban megállapította, hogy hosszú éveken át rendszeresen fogyasztott kábítószerrel és azt is, hogy önként különböző drogelvonó kezeléseken részt vett. Az eljárás során beszerezett igazságügyi elmeorvos- és pszichológus szakértői véleményre alapítottnak megalapozottan állapította meg, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor és elbírálásakor is teljes beszámítási-képességgel rendelkezett. Rögzítette azonban, hogy szochiopáthiás személyiség, beilleszkedési

zavarral, laza morálisi-etikai fékrendszerrel, amelyhez rendszeres illegális tudatmódosító szer fogyasztás következményei társultak. A szakértői vélemény megalapozott részletes, ezért a védelem kifogása minden alapot nélkülöz. Ellenben az I. r. vádlott elkövetői minőségét megalapozó előéleti adatai hiányosak, ezért a tényállás személyi részének az I. r. vádlottal kapcsolatos megállapítását - a megalapozott ügyészi indítvánnyal egyezően - a Be. 352. § (2) bekezdés a./ pontját felhívva az alábbiakkal egészíti ki:

- Az elsőfokú ítélet 5. oldalán az 1. pont alatt feltüntetett elítélést megelőzően az I. r. vádlottat a bíróságok hét esetben ítélték el, amelyből három alkalommal pénzbüntetésre, négy esetben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre.
- A 3. pont alatt jelzett ítéletet követően a bíróság két esetben hozott I. r. vádlottal szemben marasztaló döntést, és közérdekű munkabüntetést szabott ki vele szemben.
- Az 1. pont alatt feltüntetett ítélet alapját képező bűncselekményt az I. r. vádlott 1999. év januárban követte el.
- A 2. pont alatt feltüntetett jelentős értékre csoportosan, társtettesként elkövetett rablás büntetvének elkövetési időpontja 1996. év március hó 5. napja.

A II. r. vádlottal szemben

- az elsőfokú ítélet 7. oldalának második bekezdésében az 5. pont alatt feltüntetett összbüntetés 1. számú alapítéletének alapját képező bűncselekmény elkövetési ideje 2000. év augusztus hó, ugyanezen összbüntetés 3. számú alapítéletével elbírált cselekmény elkövetési ideje 2002. év március hó 13. napja.

A fenti kiegészítéssel és pontosítással az elsőfokú ítélet tényállás megalapozott és a felülbírálat alapját képezi.

A Budapest IV. kerületi Patika sérelmére 2007. év szeptember hó 5-én és szeptember 6-án az I. r. vádlott által elkövetett cselekmények tekintetében az I. r. vádlott a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, amelyet 3-as, 4-es, 5-ös érdektelen tanúk vallomásai a helyszíni szemle adatai, okirati bizonyítékok alátámasztották, ezért e tényállás megalapozott.

A 2/b. pontban a 6-os tanú sérelmére elkövetett rablás büntetét is az I. r. vádlott elismerte, a bűnösségét sem vitatta. Nyilatkozatait a 6-os sértett tanúvallomása, a rendőri jelentések és egyéb okirati bizonyítékok megerősítették. Az idős sértett sérelmére a II. r. vádlott a Patika sikertelen rablás kísérletét követően rövid idő, kb. 10 perc múlva követte el. Kézre kerítésére a rablást észlelő állampolgárok értesítésére a közelben tartózkodó rendőrfőnök szakszerű intézkedése folytán sor került. Az elfogásakor a sértettől elvett ingóságok, pénz okiratok megkerültek. Így e tekintetben is a vádlott büntetőjogi felelőssége kétséget kizáró módon bizonyított.

A 2007. év február hó 2-án az éjszakai órákban a vegyeskereskedés sérelmére elkövetett fegyveres rablást a két vádlott az eljárás során tagadta. E tényállással

kapcsolatban az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékeléséről részletesen, meggyőzően és logikusan adott számot. Az iratokból kitűnően a nyomozást a rendőrség megszüntette. E megszüntető határozat azonban nem képez res iudicata-t, ezért a közel nyolc hónappal a cselekmény elkövetése után egy véletlen helyzet eredményezte a rablás sikeres felderítését. Az 1-es tanú a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányság folyosóján tanúkénti kihallgatásra várakozott, a hozzátartozói sérelmére elkövetett betöréses lopás büntette miatti eljárásban. Ekkor kísérték kihallgatásra A II. r. vádlottat, akiben felismerte azt a személyt, aki egy társával a vegyesbolt sérelmére a 14.498,- forint készpénzt fegyverrel szerezte meg 2007. év február hó 2-án éjjel. Nyomban jelezte az őt kihallgató nyomozónak. Az I. r. vádlottat pedig fényképről a nyomozást folytatásának elrendelése után a tanú szintén felismerte. Az elsőfokú bíróság meggyőző érveket sorakoztatott fel a két vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezésének cáfolatára. Indokolt kiemelni azt a helyes és meggyőző elsőfokú bírósági indokot, amellyel elvetette az I. r. vádlott védekezését, hogy „a cselekmény előtt és azt követően is rendszeresen vásárolt a vegyesboltban, ezért az 1-es tanúnak már fel kellett volna ismernie korábban is”. Az iratokból kitűnően e tanút a két erős fiatalember az éjszakai órákban fegyverrel fenyegetés oly mértékben megviselte, hogy 2007. év március hó 1-én kilépett a munkahelyéről, így nem is lett volna lehetősége a II. r. vádlottat a cselekményt követő időben felismernie. E tényállás pont indokolását az ítéletábra annyiban egészíti ki kétségtelen tény, hogy az I. r. vádlott az átlagot meghaladóan magas fiatalember, azonban a vegyeskereskedés helyszínét rögzítő fényképfelvételekből kitűnően olyan mennyiségű áruféleség felhalmozása történt meg az üzletben, hogy a mennyezetig felpolcolt árútól a pénztárgép mögül az I. r. vádlott által ráfogott fegyverrel fenyegetettségi helyzetben lévő nyilvánvaló és életszerű, hogy nem volt lehetősége részletesen megfigyelni a tőlük távolabb álló másik fegyveres támadót, annak méreteit. A személyleírása azonban megfelelő volt, mivel a tanú a fényképes tablóról nyomban felismerte a II. r. vádlottat.

A kifejtettekre tekintettel a vitatott tényállás is minden tekintetben megalapozott, megindokolt és a védők által a fellebbezési eljárásban alappal nem volt támadható. Egyebekben a védők megalapozatlansági indokai az elsőfokú bíróság megalapozott és törvényes bizonyítékokat értékelő tevékenységét sérelmezik, amely a megalapozott tényállás mellett a tényálláshoz kötöttség és a felülmérlegelési tilalom másodfokú alapelveire figyelemmel minden alapot nélkülöz.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is lényegében az anyagi jogi szabályokkal egyezően egyetlen kivétellel törvényes. Nem osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a Patika sérelmére az I. r. vádlott által két egymást követő napon elkövetett befejezett rablás, illetve rablás kísérleteként minősítését és az indokolásával sem értett egyet. A II. r. vádlott beismerő vallomása szerint azért ment vissza a Patikába, hogy ismételten pénzt szerezzen annak ellenére, hogy előtte való nap 70.000,- forintot tulajdonított el. A pénzt nyomban elköltötte, mert másnap reggel 9 óra 45 perckor ismét visszatért, ekkor egy 9 cm penge hosszúságú kést szegezett 7-es tanúra és pénzt követelt. Csupán a tanú határozott fellépése

miatt az ellenállástól meglepődött vádlott pénz nélkül menekült el. E cselekmény után kb. 10 percre a közelben levő üzletből távozó idős asszony sérelmére követett el rablást. Ezen bizonyított tények a folytatólágosság ismerévei közül az ítélőtábla álláspontja szerint az egységes akarat-elhatározást az erőszakkal pénzszerzésre maradéktalanul bizonyították. Az egységes akarat-elhatározás nem azonos büntetőjogi fogalom az előre kiterveltséggel. Nem szükséges, hogy az elkövető előre elhatározza, hogy ugyanazon sértett sérelmére többször fog elkövetni ugyanazt a bűncselekményt. Az egységes akarat-elhatározás az ilyen jellegű erőszakos cselekmény elkövetésére pénzszerzésre kell fennállnia. Következésképpen a tényállás 1. és 2/a. pontjában írt vádlotti magatartás között a folytatólágosság törvényi egysége fennáll, ezért az I. r. vádlott e cselekményeinek helyes minősítése 1 rb. a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző a (3) bekezdés a./ és d./ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólágosan, közfeladatot ellátó személy ellen, részben fegyveresen elkövetett rablás büntette. Egyebekben az elsőfokú bíróság minősítése, és a jogi minősítés indokolása helytálló.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottat mint többszörös visszaesőt ítélte el, a fentiekben a személyi részben történt kiegészítésből kitűnően az I. r. vádlott 1. és 2. ítéletei egymási quasi halmazati viszonyban állannak, amely a visszaesői minőséget nem alapozza meg, ugyanez érvényes a két büntetés összbüntetésbe foglaló 3. pont alatt feltüntetett összbüntetési ítéletre is. Az iratokból kitűnően az I. r. vádlott az összbüntetést 2004. év március hó 14. napjával tekintendő kitöltöttnek és a 2. alapítéletben a bíróság rablás büntette miatt ítélte szabadságvesztésre, ezért a jelen ügyben a tényállás 3. pontjában elbírált cselekmény elkövetési idejére - 2007. év február hó 2. napja - tekintettel az I. r. vádlott különös visszaeső.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a vádlottak javára és terhére szóló alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító tényezőket maradéktalanul felsorolta. Az I. r. vádlottal szemben annak ellenére, hogy nem többszörös, hanem különös visszaeső több ízben állt már büntetőeljárás hatálya alatt. 12 esetben elsősorban vagyon elleni és erőszakos bűncselekmények miatt, majd közbizalom elleni bűncselekmény, lőfegyverrel, lőszerrel büntette és kábítószerrel visszaélés büntette miatt. Az iratokból kitűnően 2001-ben a bíróság jelentős értékre csoportosan, társtettesként elkövetett rablás büntette miatt ítélte végrehajtandó szabadságvesztésre. Ezen adatok tükrében a vádlott személyi társadalomra veszélyessége fokozott. Kétségtelen tény azonban, hogy jelen ügyben elbírált bűncselekményeit egy kivételével a bűnösségre is kiterjedően elismerte, megbánta, a kár jelentős része megtérült mivel az édesanyja a Patikából elvitt 70.000,- forint helyett 80.000,- forint megtérített.

Az időmúlásnak is büntetést csökkentő hatást tulajdonít a bíróság. Mindezek a körülmények az I. r. vádlottal szemben tetтарыos büntetés kiszabását eredményezték. E büntetésnek lényeges súlyosítása, illetve enyhítése nem indokolt, jelentéktelenebb változtatás azonban törvényi tilalomba ütközik.

Megalapozott azonban a II. r. vádlott védőjének az enyhítést célzó fellebbezése. Egy cselekményben vett részt társtettesként, az időmúlás javára is büntetést csökkentő tényező. Bizonyított, hogy a különös visszaesést megalapozó elítélésen túl is büntetett a II. r. vádlott, és feltételes szabadság hatálya alatt követte el a vegyeskereskedés sérelmére társával a rablás büntettét. A két vádlott között a bűncselekmény számában és súlyában jelentős a különbség, ezért nincs a két vádlott büntetése között belső arány. Több vádlottas ügyben a belső arálynak és az egyéniesítés büntetés kiszabási elvének érvényesülnie kell, ezért az ítélet tábla a II. r. vádlott főbüntetését mérsékelte. Az így kiszabott fő- és mellékbüntetések alkalmasak a generálás és speciális prevenció biztosítására, arra, hogy a vádlottakat újabb bűncselekmények elkövetésétől hathatósan visszatartsa.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében tévesen tüntette fel a bíróság a II. r. vádlottal szemben a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság ítéletének ügyszámát, ezért azt kijavította, módosította a bűnjeljegyzék 2. tétel alatt nyilvántartott DNS minta kezelésével kapcsolatos rendelkezést jogszabályi változásra tekintettel.

A Fővárosi Ítélet tábla a fentiekben részletesen kifejtettekre tekintettel az elsőfokú ítéletet részben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a fegyházbüntetésekbe beszámította és kötelezte a II. r. vádlottat a másodfokú eljárás során kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

B u d a p e s t, 2010. év szeptember hó 21. napján

***. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke és előadó bíró***

***Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró***

***Dr. Székely Ákos s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 7.B.501/2008/70. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 1.Bf.279/2009/8. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év szeptember hó 21. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:
tisztviselő